

[Ellen Poulsen.]

slaget; den kunne nok ellers give anledning til adskillige udtalelser om forhold, som man kunne ønske nærmere belyst, også hvad angår disse ændringer i læreruddannelsen. Jeg vil meget henstille til den højtærede undervisningsminister, at det siddende læreruddannelsesudvalg — som jo nu har foranlediget, at der er kommet en bemyndigelseslov, således at man allerede nu kan begynde forsøg — at dette læreruddannelsesudvalg, jeg vil ikke sige forcerer arbejdet, men fremmer det mest muligt. Det forekommer mig, at det var noget lang tid, man skød på, når man sagde, at det godt kunne vare 2-3 år endnu. Den højtærede undervisningsminister arbejder jo hurtigt, og det kunne da være, at denne hurtighed kunne smitte af andre steder.

Når jeg ser på de udtalelser, den højtærede undervisningsminister kom med i går, forekommer det mig, at ministeren er gået lettere hen over visse ting end over andre. Jeg lagde mærke til, da jeg læste redegørelsen igennem, at der kun stod en enkelt lille sætning om en særlig gruppe af lærere eller lærerinder inden for skolen. Der stod: „Hertil kommer ca. 50 småbørnslærerinder“. Der var ikke mere — ikke et ord om, hvilken betydning man regnede med de ville få videre frem. Det er rigtigt, som det ærede medlem fru Ellen Strange Petersen sagde før, at i alle de skoleudvalg, vi har siddet i, har vi stadig, når vi har bragt det emne på bane, mødt dette argument: det hører ikke under denne lov. Når man nu taler om at få forsøg i gang med hensyn til den fremtidige undervisning i vore skoler, var det da ikke rimeligt, at man også fik småbørnslærerinderne ind i billedet? Den højtærede undervisningsminister sagde før, at man kunne godt tænke sig at sætte visse forsøg i gang. Jeg vil også gerne minde den højtærede minister om det tilsagn, han gav udvalget om en henstilling til læreruddannelsesudvalget om at tage netop dette problem med ind i overvejelserne. Jeg synes heller ikke, man kan blive ved at lade det gå på samme måde, således at de mange skoler, som er gået ind for dette arbejde med idealisme, holdes hen i fuldstændig uvished. Jeg er vidende om, at ved seminarieret i Odense har rektor for nylig advaret adskillige unge, som gerne ville have denne

uddannelse, imod at påbegynde den nu, fordi forholdene er så usikre; og det har medført, at kun få har meldt sig. Jeg synes ikke, dette kan være rigtigt i en tid, hvor man spejder til alle sider for at få lærere nok.

Jeg vil gerne sige til det ærede medlem fru Else-Merete Ross, at det forekommer mig, at hun kom en lille smule mærkeligt om ved sit referat af besøget i udvalget af småbørnslærerinder, for det, småbørnslærerinderne er optaget af, er netop ansvaret for det arbejde, som de mener ligger så naturligt for dem. Man var villig til at arbejde på at få et forsøg i gang med at tage en lidt videre uddannelse, for at de netop skulle være fuldt egnede til at gå ind som lærerinder for børn før den almindelige skolepligtige alder og de første år derefter.

Jeg vil henstille til den højtærede minister, at det bliver et af de områder inden for uddannelsen, som man alvorligt tager med ind i overvejelserne, og at ministerens henvendelse til uddannelsesudvalget bliver præget heraf.

Edv. Jensen: Det konservative folkeparti kan give dette lovforslag sin tilslutning. Det er givet, at når vi accepterer en udvidelse af skolegangen til 10. skoleår, må dette ganske naturligt få konsekvenser for seminarieundervisningen. Der må optages nye fag, det er ganske rimeligt. Men vi er samtidig af den opfattelse, at der i disse øverste og sidste klasser må kunne gøres brug af faglærere i langt større udstrækning. Jeg er enig med det ærede medlem hr. Bækgaard i hans udtalelser for et øjeblik siden om, at der må kunne anvendes faglærere i langt videre udstrækning, end det nu er tilfældet. Men selv om vi giver lovforslaget vor tilslutning, vil jeg dog gerne understrege, hvad jeg sagde ved første behandling, at vi ikke dermed har taget principiel stilling til linjelæsning i seminarierne. Vi vil først se den betænkning, der til sin tid kommer fra det udvalg, der arbejder med seminarieuddannelsen, og vi vil gerne forbeholde os vor stilling ved seminarielovens revision.

Den lovgivning, der her foreligger forslag om, er et forsøg, og jeg vil gerne sige, at jeg ikke føler mig overbevist om, at det er muligt at differentiere seminarieundervisningen så meget, at den kan dække 10 års undervisning, uden at det går ud over den